Ο κόσμος, άνάκτορον τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ

ΧΡΥΣΑ ΛΟΓΙΑ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Τοῦ κ. ΑΘΑΝ. ΣΙΩΡΗ

Οἱ ἐκλεκτότεροι τῆς ἐπιστήμης ἐκπρόσωποι, οἱ θεμελιωταὶ τῶν νεωτέρων ἐπιστημῶν, ἐφευρέται καὶ ἐρευνηταί, οἱ ὁποῖοι, διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἐπιστημονικῶν διερευνήσεων εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ ἐπιστητοῦ, ἀνεξελίχθησαν γίγαντες, ἐπίστευον εἰς τὸν Θεὸν καὶ παρεδέχοντο τὸν χριστιανισμὸν ὡς ἀποκάλυψιν θείαν. Τὰ ὑπέροχα ταῦτα πνεύματα, ἐλαυνόμενα ὑπὸ τῆς πίστεως καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ Θεοῦ καθοδηγούμενα, εἰσῆλθον εἰς τὰ μυστήρια τῆς φύσεως, ἐθαύμασαν καὶ ἐξύμνησαν τὸν Δημιουργὸν ἐν τοῖς ἔργοις καὶ τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ, ἐνεδάθυναν εἰς τὰ μυστήρια τῆς κοσμογραφίας, τῶν ἀριθμῶν τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τῆς βιολογίας, τῆς κληρονομικότητος, τῆς ζωῆς καὶ κατεπολέμησαν τὸν ὑλισμόν, τὸ κῦμα τῆς βαρβαρότητος ποὺ εἶχε κατακλύσει τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα. Ὁ ὑλιστικὸς μονισμός, τοῦτ' ἔστιν ἡ τάσις νὰ ἀνάγωνται ἅπαντα εἰς τὸν κόσμον εἰς τὴν κίνησιν τῶν ἀτόμων τῆς ὕλης, εἶνε ἡ χειροτέρα αὐταπάτη, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ σκότος καὶ ὄχι εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας. Ὁ ὑλισμὸς οὔτε μίαν φωτεινὴν ἀκτῖνα δύναται νὰ ρίψῃ εἰς τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Ἡ ἐπιστήμη πρέπει νὰ περιορίζηται εἰς τὴν παρατήρησιν τῶν γεγονότων, καὶ νὰ μὴ ὑπερπηδᾷ τὸν κύκλον τῆς πραγματικότητος. Τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συντελεῖ νὰ γίγνωνται αἱ ἐξερετικαὶ ἐπιτυχίαι καὶ αἱ κατακτήσεις ἐπὶ τῆς ὕλης καὶ τοῦ ὑλικοῦ κόσμου.

Ἡ κακὴ χρησιμοποίησις ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου γίγνεται ἡ αἰτία νὰ φεύγῃ τὸ πνεῦμα καὶ νὰ κυριαρχῇ ἡ ὕλη.

Ἡ ζωή, δὲν εἶνε ὄρχησις ἁπλῆ τῶν ὑλικῶν μορίων οὔτε ἐκδήλωσις φυσικοχημικῶν φαινομένων, ἀλλὰ προέρχεται πάντοτε ἐκ τῆς ζωῆς, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τοὺς ὁποίους ἔχει θέσει ὁ πανάγαθος Θεὸς προαιωνίως. Οὐδὲν κεῖται ἔξω τῆς Θείας προνοίας. συργείται βαθμιαίως καὶ ἄνευ διακοπῆς μία κατάστασις παρεκκλίσεως εἰς τὸ ἡλιακὸν σύστημα, ἀπό τὴν τάξιν, ἡ ὁποία ἔχει ἀνάγκην ρυθμίσεως. Τότε παρεμβαίνει ὁ Θεὸς διὰ τῆς παντοδυναμίας του, ἐπαναγῶν τὸ ἡλιακὸν σύστημα εἰς τὴν παλαιὰν τάξιν.

Ἡ ἐπιστήμη ἀποκαλύπτει τὰς ἀνεξιχνιάστους ὁδοὺς τῆς Θείας σοφίας, εἰς τὸν φυσικὸν κόσμον.

Οὐδεὶς ἀνταγωνισμὸς ὑπάρχει μεταξὺ θρησκείας καὶ ἐπιστήμης. Ὁ Μέντελ ὁ ἱδρυτὴς τῆς κληρονομικότητος, ὁ Κοπέρνικος ὁ πατὴρ τῆς νεωτέρας ἀστρονομίας, ὁ Χόντ ὁ πατὴρ τῆς ὀρυκτολογίας καὶ κρυσταλλογραφίας ἦσαν κληρικοί. Τὰ ἔργα τῶν κορυφαίων τῆς ἐπιστήμης ἀνδρῶν (Κεπλέρου, Καρτεσίου, Νεύτωνος, Πρίστλεϋ, Βόλτα, Φαραντέϋ, Ἀμπέρ, Λιννναίου, Παστέρ, Λίστερ) καὶ ἄλλων, ἦσαν ὕμνος πρὸς τὸν Θεόν, τὸν δημιουργὸν καὶ προνοητήν. Πάντες οὗτοι εἶχον κατὰ νοῦν ὅτι ὁ ἐπιστήμων πρέπει νὰ ἔχῃ συνείδησιν τῶν ὁρίων τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσεως. Εἰς τούτους προστίθεται καὶ νέα φάλαγξ ἐπιστημόνων, Καρέλ, Ἔδδικτον, Φλέμιγκ, Μίλν.

Ὁ Μεσαίων κατηγορήθη ὅτι ἐδίωξεν ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας τὴν ἐπιστήμην, κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας τὴν ἐπιστήμην, κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιστήμης ἐδιώχθη ἡ θρησκεία. Ἡ ἐπιστήμη εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ λύσῃ τὰ αἰνίγματα τοῦ κόσμου. Σήμερον ὁ ὑλισμὸς εἶναι ἀνύπαρκτος, θεωρούμενος κοῦφος καὶ ἀναχρονιστικός.

Οἱ αὐτόφωτοι ἀστέρες τοῦ πνεύματος ἦσαν οὐ μόνον μεγαλουργοὶ φυσιοδίφαι, ἀλλὰ καὶ χριστιανοὶ φιλόσοφοι, κληροδοτήσαντες εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὁμοῦ μὲ τὰς μεγαλοφυεῖς ἀνακαλύψεις των καὶ λόγους χρυσοῦς οἱ ὁποῖοι εἶναι χρησιμώτατοι διὰ νὰ παραμένῃ ὁ ἄνθρωπος ἀκλόνητος εἰς τὴν πίστιν του καὶ νικητὴς εἰς τὰς θλίψεις καὶ τὰς ἀντιξοότητας τῆς ζωῆς.

Ὁ Θεὸς εἶνε ὑψίστη ἀξία τῆς συγχρόνου φιλοσοφίας, ὁ δημιουργὸς νοῦς, εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας, ὁ θεμελιωτὴς λίθος τῶν κοινωνιῶν, ὁ κυβερνήτης τῆς ἱστορίας.

Δὲν αἰσθανόμεθα μόνον τὸν Θεὸν εἰς τὴν φύσιν ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ζωήν.

Μόνον ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις δύναται νὰ λύσῃ τὰ προβλήματα, τῆς φύσεως καὶ τῆς ζωῆς.

Ἡ φύσις ἀποτελεῖ ἀπείρως μεγαλοπρεπὲς, ἐξόχως ἁρμονικὸν ὅλον, εἰς τὸ ὁποῖον κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ ὑπάρχῃ σχέδιον καὶ νοῦς.

Ὁ ἄνθρωπος φέρεται εἰς τὴν κλίμακα τῶν ἀξιῶν, ὅταν ἐπὶ κεφαλῆς ὑπάρχῃ ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεόν.

Ὁ κόσμος εἶναι τὸ ἀνάκτορον τῆς Σοφίας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Θεὸς ἤναψε κάθε ψυχὴν μὲ τὸ ἰδικόν του πῦρ.

* * *

Ὅ,τι ἔχομεν εἶνε δάνειον ἀπὸ τὸν Θεόν. Δὲν ἔχομεν τίποτε ἰδικόν μας.

Ὁ ἄνθρωπος εἶνε ὄν, τὸ ὁποῖον ζῇ εἰς τρεῖς διαφόρους σφαίρας, σωματικήν, πνευματικήν, ψυχικήν. Τὸ πνευματικὸν εἶνε κάτι τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει τὸ νευροσωματικόν, καὶ φθάνει εἰς τὸ ὑπερπέραν, εἰς τὸν κόσμον τῶν ἀξιῶν, εἰς τὸν κόσμον τοῦ κάλλους καὶ τῆς θρησκείας.

Ἡ Θεότης θὰ μένῃ ἀνεξερεύνητος αἰωνίως ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.

Ἡ πιστὴ ὑποταγή, καὶ ἡ ταπεινόφρων πεποίθησις, εἰς τὴν θείαν βούλησιν, εἶνε καθῆκον κατ' ἀρχάς, ἔπειτα ὅμως γίγνεται ἡδονὴ καὶ πηγὴ ἀνεξαντλήτου παρηγορίας.

Ἡ προσευχὴ εἶνε ἀστείρευτος δεξαμενὴ δυνάμεων.

Εἰς τοὺς πραγματικοὺς φίλους ἀνοίγει κανεὶς τὴν καρδιά του, διὰ νὰ εἴπῃ ὅ,τι κρύβει εἰς τὰ βάθη του.

Ὁ ἄνθρωπος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ ἀπὸ τὴν θέλησίν του.

Διὰ νὰ γίνωμεν εὐτυχεῖς δὲν πρέπει νὰ ἀφήνωμεν τὸν δρόμον τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς τιμῆς. Ἡ ψυχὴ ἀσκεῖ τὰς δυνάμεις της μὲ τὰ ὄργανα τοῦ σώματος.

Ὁ ἄνθρωπος ἑτέθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὡς θεατής, τοῦ σύμπαντος, καὶ ὡς μάρτυς τῶν θαυμαστῶν του.

Ἡ φύσις εἶνε ὁ θρόνος ὁ ἐσωτερικὸς τῆς θείας μεγαλειότητος.

Ὁ ἄνθρωπος βλέπει καὶ ἀναγιγνώσκει τὴν θεότητα εἰς τὸ βιβλίον τοῦ σύμπαντος, ὑψωνόμενος βαθμιαίως εἰς τὸν ἐσωτερικὸν θρόνον τῆς θείας παντοδυναμίας.

Πρέπει νὰ συνειθίζωμεν νὰ ὑπομένωμεν τὰς δυσκολίας τῆς ζωῆς, καὶ τὴν ἀχαριστίαν τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ βίος εἶνε μία στιγμὴ δοκιμασίας, ἡ ἀληθινὴ ζωὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἄρ-

πόνους, θλίψεις, ἀδυναμίας. Τετραπλοῦν πόθον ἔθεσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου: τὸν πόθον πρὸς τὴν ἁγιότητα τὴν ὁποίαν καλοῦμεν πίστιν, πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τὴν ὁποίαν καλοῦμεν συνείδησιν, τὸν πόθον διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς γνώσεως τὴν ὁποίαν ὀνομάζομεν φιλομάθειαν, τὸν πόθον τῆς τέρψεως τοῦ ὡραίου, ὁ ὁποῖος καλεῖται καλλιτεχνία. Ὁ τετραπλοῦς πόθος εἶνε ἡ εἰκὼν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ εὐτυχία κατὰ τὴν κοσμικὴν ἀντίληψιν εἶνε πομπώδης παροδική, ἐπηρμένη, ἀγρία, ἄστατος, καὶ ἐὰν μείνῃ ἀχαλίνωτος θὰ μᾶς ρίψῃ εἰς κάποιον λάκκον ὅπου θὰ πνιγῶμεν.

Ἡ ἀρετὴ εἶνε ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ. Εἶνε ἡ μόνη εὐτυχία, γλυκεία, προσεκτική, σταθερά. Ὁ ἄνθρωπος λευκὸς εἰς τὴν Εὐρώπην, μαῦρος εἰς τὴν Ἀφρικήν, κίτρινος εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐρυθρὸς εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἶνε ὁ ἴδιος πάντοτε ἄνθρωπος. Ἡ περιουσία, ἡ δόξα, αἱ πλέον λαμπραὶ ἐπιτυχίαι δὲν δύνανται νὰ ἱκανοποιήσουν τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ δόξα ἡ κοσμικὴ παρέρχεται καὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ παραμένει εἰς τὸν αἰῶνα. Οὐδέποτε ἀπὸ τὸ καμίνι τοῦ πόνου πρέπει νὰ λείπῃ ἡ δρόσος τῆς εἰρηνικῆς ὑπομονῆς.

Οὐδέποτε πρέπει νὰ σφετεριζώμεθα, καὶ νὰ κακοποιοῦμεν τὴν ἐπιστήμην εἰς βάρος τῆς ἀληθείας.

Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἀνανεοῦται, καθὼς καὶ τὰ ἐγκεφαλικὰ κύτταρα μετὰ πάροδον ὀκταετίας. Πῶς ὅμως συμβιβάζεται ἡ διατήρησις τῆς μνήμης. Ἄρα κάτι ἄϋλον καὶ διαρκὲς παραμένει ἀνεξάρτητον τῆς ὕλης. Αὐτὸ τὸ ἀνεξάρτητον εἶνε ἡ ψυχή.

Ἡ ταπείνωσις ἐνώπιον τῶν μυστηρίων τῆς φύσεως εἶναι γνώρισμα τῶν μεγάλων, καὶ εὐγενῶν ψυχῶν, ἐνῶ ἡ οἴησις εἶνε καταφύγιον τῶν ἡμιμαθῶν καὶ δοκησισόφων.

Τὰ χρυσᾶ λόγια ἐξήχθησαν ἀπὸ τὴ καρδιὰ κορυφαίων ἀνδρῶν, οἱ ὁποῖοι ἠγάπησαν τὸν ἄνθρωπον πολύ, καὶ διέθεσαν ὅλας των τὰς σωματικὰς των καὶ πνευματικὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, καὶ διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν εἶναι ἀρκετὸν νὰ λέγωμεν ὅτι πιστεύομεν εἰς τὸν Θεόν, ἀλλὰ χρειάζεται ὁ βίος καὶ τὰ ἔργα μας νὰ εἶνε σύμφωνα μὲ τὰ παραγγέλματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα πιστεύομεν.

ΨΑΡΙΑ

ΦΡΕΣΚΟΤΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΙΧΘΥΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΑΠΟΣΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑΡΑΤΟΥ

Τηλέφ. 32—88

Ἀπὸ Τὴν Ζωὴν Τῆς Πόλεως

Στὰ Πεταχτὰ

Τὰ δημοτικὰ σχολεῖα ἀπὸ προχθὲς μέχρι τῆς Δευτέρας ἔχουν διακοπᾶς.

—Τοῦτο, διότι διδάσκαλοι καὶ δημοδιδασκάλισσαι ἀνέλαβον, κατ' ἐντολὴν τοῦ ὑπουργείου, τὴν διενέργειαν τῆς ἀπογραφῆς.

—Ὡς ἀπογροφεῖς διωρίσθησαν ἐπίσης καὶ ὑπάλληλοι διαφόρων νομικῶν προσώπων καὶ πολλοὶ ἰδιῶται.

—Οἱ τελευταῖοι θὰ λάβουν καὶ ἀποζημίωσιν, ἡ ὁποία ἴσως νὰ εἶναι 200.000 δρχ.

—Λόγῳ τῆς ἀπογραφῆς δὲν ἐλειτούργησε χθὲς τὸ Ληξιαρχεῖον.

=Συνωστισμὸς καὶ χθὲς πιστῶν εἰς πολλοὺς ναοὺς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν Χαιρετισμῶν.

—Ἰδιαιτέρα κίνησις παρατηρεῖται κατὰ τοὺς Χαιρετισμοὺς εἰς τὴν Μονὴν Γηροκομεί'ου.

—Ὅπου ἡ ἄνοδος ἔχει εὐχεραν θῇ μὲ τὴν καθιερωθεῖσαν συγκοινωνίαν μέχρι Βάκρου.

=Χθὲς ἦτο μία ἐκ τῶν ἱστορικωτέρων ἐπετείων τῆς Ἑλλάδος.

—Τὴν 6ην Ἀπριλίου 1941 ὁ στρατὸς τοῦ Χίτλερ ἐπετίθετο κατὰ τῆς χώρας μας.

—Ἡ ἐπιθεσις τοῦ παρουσιαζομένου τότε ὡς ἀηττήτου στρατοῦ τοῦ ναζισμοῦ δὲν ἐπτόησε καθόλου τοὺς Ἕλληνας.

—Τοὺς ἐχαλύβδωσε τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ ἔτσι συνέγραψαν εἰς τὰ ὀχυρὰ τῶν βορείων συνόρων τὰ ἀθάνατα ἔπη, τὰ ὁποῖα κατέπληξαν τὸν κόσμον.

—Πράγματι, ὁ ἀνίσχυρος εἰς ὑλικὰ μέσα, πανίσχυρος ὅμως εἰς ψυχικὴν ρώμην ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπεφάσιζε ν' ἀντιπαρο βληθῇ μὲ τὸν σιδηρόφρακτον Γολιὰθ τοῦ Γ' Ράϊχ,

—Κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν, περίεργον θέαμα ἀντίκρυσαν πρὸ ἡμερῶν ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τὴν βραδυὰ ποὺ ἐψηφίσθη τὸ νομοσχέδιον περὶ ψήφου τῆς γυναικός.

—Καθὼς ἔβγαιναν εἶδαν τὸν σκοπὸν χωροφύλακα μ' ἕνα... πλεκτὸ στὸ χέρι καὶ βελόνες νὰ πλέκῃ ἐπιτηδειότατα καὶ ἐπιμελέστατα.

=Διὰ τοῦ Νορβηγικοῦ ἀτμοπλοίου «Φὲρν Κέϊπ» ἐκομίσθησαν εἰς Πειραιᾶ 45 τόννοι παιγνιδιῶν τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται διὰ τὰ Ἑλληνόπουλα ὑπὸ τῆς ὀργανώσεως παλαιῶν πολεμιστῶν Ἀμερικῆς.

=Τὸ καλλιτεχνικὸν κενοτάφιον διὰ τὸ αὐριανὸν μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου Β', τὸ τελούμενον πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἑνώσεως Παλαιῶν Πολεμιστῶν, εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναόν,

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Διανυκτερεύοντα

Παπαδημητρίου Ἀντ. πλατ. Γεωργίου Α', Ἀρβανίτης Κων. Στ. Βουλγάρεως 35.

Συνταγαὶ τοῦ Ι.Κ.Α.

Τσακίρης Διον. Τσῶρτσιλ 266. Παπαδημητρίου Ἀντ. Τσῶρτσιλ 287, Ἡλιοπούλου Ἑλένη Κολοκοτρώνη 18. Ἀρβανίτης Κων. Σταμ. Βουλγάρεως 35.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

(Μῆκος κύματος 198,5 μ. ἢ 1511 χιλιόκυκλοι)

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 Ἀπριλίου

12.30 Ἔναρξις. Ἐκπομπὴ τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ
12.35 Μουσικὸ διάλειμμα
13.00 Δελτίον εἰδήσεων
13.30 Παίζει ἡ ἐλαφρὰ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ μας. Τραγουδᾶ ὁ Νῖκος Κόντης
13.45 Καλλιτεχνικὰ νέα
13.55 Ποικίλη μουσική
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Μπί—Μπί—Σί
14.30 Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς.

Ἑσπερινὴ ἐκπομπὴ

19.00 Ἔναρξις. Δίσκοι ποὺ μᾶς ζήτησαν οἱ ἀκροαταί μας
19.30 Εἰσαγωγὴ εἰς τὸ αὐριανὸ Εὐαγγέλιον
19.40 Παληοὶ καὶ νέοι χοροὶ
20.15 Δελτίον τοπικῶν εἰδήσεων
20.10 Ἑλαφρὸ μουσικὸ πρόγρ
20.30 «Τὸ ἑλληνικὸ σπίτι στὴν ποίησί μας». Ὁμιλία τοῦ κ. Γ. Καραλῆ)
20.40 Ἐλαφρὰ τραγούδια
21.00 Τὸ πενταλεπτο τῶν διαφημίσεων
21.05 Ἑλληνικὲς ἐπιτυχίες σὲ δίσκους
21.30 Μουσικὸ σόρτ τοῦ κ. Βασίλη Φωτεινάκη
21 55 Εὔθυμο πενταλεπτο
22.00 Τραγουδᾶ Ἴσσα Περέϊρα
22.15 Δελτίον εἰδήσεων
22.30 Χορευτικοὶ ρυθμοὶ
23.00 Ἐθνικὸς Ὕμνος. Τέλος τῆς ἐκπομπῆς.

ΟΔΗΓΟΣ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κύριοι Δήμαρχοι, Πρόεδροι Κοινοτήτων, Ὑποψήφιοι, Διναστικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ ὅσοι ἐνδιαφέρεσθε, Τὸ συμφέρον σας ἐπιβάλλει νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὰ Πρακτορεῖα Ἐφημερίδων «Τσαγγάρη» τὸ βιβλίον τοῦ κ. Κων. Καρβέλη **«Νομοθεσία περὶ ἐκλογῆς τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ἀρχῶν».** Συνιστᾶται ὑπὸτοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν καὶ παρέχει ὁδηγίας δι' ὅλα τὰ ζητήματα τ' ἀφορῶντα τὴν ἐκλογήν.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΨΗΦΟΣ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ

Ἀπὸ τὰς ἐφετεινὰς ἐκλογάς, ἡ γυναῖκα ἀποκτᾶ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι, ἀπὸ τοὺς δημοσιευθέντας δὲ ἀριθμοὺς φαίνεται, ὅτι πολὺ ὀλίγαι ἐζήτησαν νὰ διεκδικήσουν τὸ δ.καίωμα αὐτό.

Τὸν λόγον, βέβαια, πρέπει νὰ ἀναζητήσῃ κανεὶς εἰς τὴν ψυχικὴν κόπωσιν καὶ εἰς τὴν ἀντίδρασιν τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι, ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ὅλον δρᾶμα τῆς Ἑλλάδος, ἤρχισαν νὰ διαβλέπουν,ὅτι ἡ γυναῖκα ἔχει σήμερον καθήκοντα πολὺ ὑψηλότερα ἀπὸ ἐκεῖνα, ποὺ εἶχεν ἄλλοτε νὰ προφυλάξῃ καὶ νὰ διαπλάσῃ τὴν ψυχὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων, αὐτῶν ποὺ ἀποτελοῦν τοὺς αὐριανοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος.

Τὸ περίεργον εἶναι, ὅτι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐδυστροποῦσαν εἰς τὴν παραχώρησιν δικαιωμάτων εἰς τὴν γυναῖκα, εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς πολιτικῆς. Ὁ Εὐριπίδης εἰς τοὺς «Ἡρακλεῖδας» παρουσιάζει εἰς τὴν σκηνὴν τὴν θυγατέρα τοῦ Ἡρακλέους, Μακαρία καὶ βάζει εἰς τὸ στόμα της αὐτοὺς τοὺς λόγους: «Γυναῖκα γὲρ σιγὴ καὶ τὸ σωφρονεῖν κάλλιστον, εἴπω δ' ἥσυχον μήνειν δόμων», δηλαδὴ ἡ γυναῖκα, διὰ τῆς σιωπῆς καὶ τῆς σωφροσύνης, μένουσα εἰς τὸ σπίτι, ἐκτελεῖ τὴν ἀποστολήν της εἰς τὸν κόσμον. Καὶ αὐτὸς ὁ Σοφοκλῆς παριστᾶ τὸν Κρέοντα εἰς τὴν Ἀντιγόνην νὰ ὀργίζεται κατὰ τῆς Ἀντιγόνης καὶ τῆς Ἰσμήνης καὶ νὰ φωνάζῃ, ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης καὶ αἱ δύο ὡς γυναῖκες πρέπει νὰ φρουρῶνται καὶ νὰ μὴ μένουν ἐλεύθεραι. «Ἐκ δὲ τοῦδε χρὴ γυναῖκας ἄρξαι τάσδε, μηδ' ἄν μόνος».

Ἀνάλογοι ἦσαν αἱ γνῶμαι τοῦ Περικλέους. Αὐτὸς ὁ Σόλων, ἔχων τὴν γνώμην ὅτι αἱ γυναικεῖαι θωπεῖαι εἶναι τόσον ἐπικίνδυνοι ὅσον καὶ ἡ βία, ἐκήρυξεν ἀκόρυστος τὰς ὡρείας, εἰς τὰς ὁποίας ἐχρησιμοποιήθη ἡ γυναικεία πειθώ. Ἔλαβε δὲ πρὸς τούτοις καὶ πολλὰ ἄλλα προληπτικὰ μέτρα, τόσον εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐξόδου των ἀπὸ τὸ σπίτι κατὰ τὴν νύκτα, ὅσον καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν τεχνιτῶν θρηνωδείων, τῶν μοιρολογιῶν, ὅπως θὰ ἐλέγομεν σήμερον κατὰ τὰς κηδείας.

Ἐνδιαφέρουσα εἶναι καὶ ἡ ἄλλη νομοθεσία τοῦ Σόλωνος διὰ τὰς γυναῖκας, ἡ ὁποία μόνον ἐπὶ Δημητρ ου τοῦ Φαληρέως ἐφηρμόσθη. Ὠργανώθη τότε ειδικὴ Ἀστυνομία διὰ τὰς γυναῖκας. Οἱ ἄνδρες, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν, οἱ γυναικονόμοι, ὤφειλον νὰ ἐπιτηροῦν ὄχι μόνον τὴν συμπεριφορὰν

ἀλλὰ καὶ νὰ ἀπαγορεύουν τὰς ὑπὲρ τὸ δέον πολυτελεῖς ἐνδυμασίας. Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, ὁ θεσμὸς τῶν γυναικονόμων ἦτο ἀριστοκρατικὸς (δημοκρατικὸς) δι' ὃ χαρακτηριστικαὶ εἶναι αἱ γνῶμαι τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος, ἐκ διαμέτρου ὅμως ἀντίθετοι.

Ὁ Ξενοφῶν εἰς τὸ «Συμπόσιόν» του περιγράφει τὸ Συμπόσιον, τὸ ὁποῖον παρέθεσεν ὁ Καλλίας πρὸς τιμὴν τοῦ παιδὸς Αὐτολύκου καὶ εἰς τὸ ὁποῖον, κληθέντες, παρέστησαν ὁ Σωκράτης, ὁ Ἀντισθένης, ὁ Νικήρατος, ὁ Χαραμίδας καὶ ἄλλοι. Εἰς τὸ συμπόσιον ἀκριβῶς αὐτό, ὁ Σωκράνης ἐξεφράσθη εὐμενέστατα διὰ τὴν γυναῖκα, λέγων ὅτι εἰς τὴν σύζυγον ἀνῆκεν ὅλη ἡ φροντὶς διὰ τὴν μόρφωσιν τοῦ παιδιοῦ. Ὁ Πλάτων, ἀντιθέτως, εἰς τοὺς «Νόμους» ὑποστηρίζει ὅτι ἡ γυναικεία φύσις εἶναι χειροτέρα τῆς ἀνδρικῆς καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νομοθετικῶς νὰ κανονισθῇ ἡ συμπεριφορά της.

Τονίζει μάλιστα, ὅτι ἐκ τῆς ἐλλείψεως παρομοίας νομοθετικῆς προνοίας, πολλὰ καὶ σπουδαῖα κακὰ συμβαίνουν εἰς τὴν κοινωνίαν. Τέλος, ὁ Θεόφραστος ἐδίδασκεν ὅτι αἱ γυναῖκες μόνον εἰς τὰ οἰκονομικά, ὄχι καὶ εἰς τὰ πολιτικά, πρέπει νὰ διαπρέπουν.

Κατὰ τὸν μεσαίωνα, ἡ γυναῖκα διετήρει ὑπερήφανον τὸν παραστατικὸν της χαρακτῆρα καὶ ἐξετιμᾶτο πολὺ ἀπὸ τοὺς ἄνδρας.

Δυστυχῶς, κατὰ τοὺς βαδίζοντας χρόνους, ἡ γυναῖκα ἐζήτησε δικαιώματα, τὰ ὁποῖα ἡ φύσις δὲν τῆς τὰ ἔδωσεν, διότι αὐτὴ ἡ φύσις τὴν κατεσκεύασε μειονεκτικὴν τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὑπετάχθη εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν τοῦ ἀνδρός, διότι ἔχει ἀνάγκην τῆς προστασίας αὐτοῦ. Αὐτὴ ὅμως ἐπέμεινε καὶ ἔλαβε δικαιώματα, ἐχύθη εἰς τοὺς δρόμους καὶ οὕτω θεωρεῖται ὅτι ἐπώλησε τὴν ἀξίαν της.

Γ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Δοκιμάσατε τὰ σιγαρέττα

EGO

Μεγάλο κυτίον 3 400
Μικρὸ » 1.750

ΥΓΕΙΑ Ο ΧΕΛΜΟΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΣΧΕΙΕΣ

ΝΙΚ. Γ. ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ

ΦΑΝΑΚΑΙ Η. 169 - Π.Α. - Τ. Θ. 21

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Κατόπιν ὑποβληθείσης αἰτήσεως καλοῦνται εἰς Ἔκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν Συνελεύσεων αὐτοῦ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 8 τρέχοντος καὶ ὥραν 11 π. μ. μὲ θέμα:

Διαμορφωθεῖσα οἰκονομικὴ κατάστασις καὶ τρόποι ἀντιμετωπίσεως αὐτῆς.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ)

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΛΛΑΣ-Β' ΙΤΑΛΙΑΣ

Εἰς Παλέρμον αὔριον τὸ ἀπόγευμα ἡ ἐθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Ἑλλάδος ἀντιμετωπίζει τὴν β' ἐθνικὴν Ἰταλίας.

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παλέρμου οἱ ποδοσφαιρισταὶ τῆς ἐθνικῆς μας ὁμάδος μετέβησαν καὶ ἐπροπονήθησαν ἐλαφρῶς εἰς τὸ γήπεδον ὅπου θὰ διεξαχθῇ ὁ ἀγών. Τὸ γήπεδον καλύπτεται ἀπὸ χόρτον καὶ οἱ ποδοσφαιρισταί μας κατέβαλον πᾶσαν προσπάθειαν νὰ ἐξοικειωθοῦν μὲ αὐτό, διότι εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν μετέσχον ποτὲ εἰς ἀγῶνας ἐπὶ γηπέδου μὲ χόρτον.

Εἰς τὸ στάδιον τοῦ Παλέρμου ἔγινε καὶ μία ἀπροόπτος συνάντησις: Ἐν μέσῳ τῶν ποδοσφαιριστῶν μας ἐνεφανίσθη ὁ γνωστὸς ταραξίας Τοῦρκος ποδοσφαιριστὴς Σουκρῆ, ὁ ὁποῖος ἐπεδίωξε νὰ συμφιλιωθῇ μὲ τοὺς παίκτας μας. Ὁ Σουκρῆ ἐνηγκαλίσθη καὶ ἐφλησε τὸν Μουράτην.

Οἱ Ἰταλοὶ εἰδικοί, ποὺ παρηκολούθησαν τὴν προπόνησιν τῆς Ἐθνικῆς μας ὁμάδος, ἐξεφράσθησαν κολακευτικῶς διὰ τοὺς Μπέμπην καὶ Μουράτην. Σήμερον τὴν πρωΐαν ἀναμένεται εἰς Παλέρμο ὁ ὁπισθοφύλαξ τῆς ΑΕΚ Παραγυιός, ὁ ὁποῖος θὰ μετάσχῃ τοῦ ἀγῶνος τῆς Κυριακῆς.

—Διεθνὲς Μπάσκετ

Ἡ ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία μπάσκετ μπὸλ δι' ἐγγράφου της πρὸς τὸν ΣΕΓΑΣ ζητεῖ ὅπως ἡ ἐθνικὴ μας ὁμὰς μπάσκετ μπὸλ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν της ἐκ